

ДІЛО

<p>Виходить щодня рано крім понедіків.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринна 10., II. пов.</p> <p>Кonto почт. ш. 26.726</p> <p>Адреса тел. „Діло-Львів“.</p> <p>Число телефону 261.</p> <p>Рукописів редакції не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <p>місячно . . . . . 3 60 К. чвертьрічно . . . . . 10— піврічно . . . . . 20— цілорічно . . . . . 40—</p> <p>у Львові (без доставки):</p> <p>місячно . . . . . 3— К. чвертьрічно . . . . . 9— піврічно . . . . . 18— цілорічно . . . . . 36—</p> <p>За зміну адреси платить ся 50 с.</p>	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Строчка півторогод., двошпальтова 40, в надписаних 60, в оповістках 80 с, в редакційній часті 1 К. Поштом платити не можна і заручити 150. Некрологів строчка 1 К.</p> <p>Сталогоголошенням за окремою умовою.</p> <p>Один примірник коштує у Львові 12 с. на провінції 14 с.</p>
--	--	--

Видав: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Павейко.

Битва розширюєть ся. На цілий східний фронт.

ЗВІДОМЛЕНЕ Ц І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з 23. липня.

Фронт ки. Леопольда Баварського. Союзні війська дійшли у побіднім поході до Серету від Тернополя і перейшли залізничну лінію Козова Острів широким фронтом по обох боках Стрипи. Росіяни уступають також їх становиш над Нарайкою. Вигляд побіди переносить ся також на південний беріг Дністра аж по Карпати. Всюди опорожнило ворог свої становища.

Фронт архики. Йосифа: Боева діяльність росте. В кількох місцях перейшов на притяг, до наступів, але ми всюди відперли його.

Група війск Макензена. Місцями сильна артилерійська боротьба.

Італ. пол. схід. Ніщо нового.
Шеф ген. штабу.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ
з 23 липня.

Фронт генерала маршала пол. ин. Леопольда Баварського.

Група війск генерала полковника Айнема. Здовж Двини, особливо під Двинском і по обох боках Нарочи артил. діяльність значно зросла. На півд захід від Двинска не вдав ся російській випад. На південь від Сморгоня аж до Крева включно після втрачених невдачних наступів попереднього дня Росіяни знов рано наступили. Після барабанного огню прийшло до наступу, котрий довів до оживчивих боїв у наших передніх становищах. Завдяки живо звередним протинаступам було становище се — з вигном двох місяч влому — знов у наших руках. Нині рано нові широкі наступи Росіян на південь від Сморгоня лягли в наших застрим огні.

Група війск генерала полковника Бежа Ермоді. Наш наступ на південь від Серета розвинув ся в операцію. Аж по самі Карпати Росіяни подають ся впад. Знаменитий провід і невгамовний напір війск вперед здійснили нам сподіваний вигляд. Ми стоїмо на горбах зараз на захід Тернополя; ми перейшли залізничну Рогатин Острів на схід від наших давних становищ і розпочали похід вперед по обох сторонах Дністра. На південь від агадані залізничні ворог ставить сильний опір.

Фронт генерала полковника архики. Йосифа: Здовж хребта Карпат аж до Пути, особливо в південній часті російська боева діяльність помітно зросла. Відперто чимало місцевих заміт.

Група війск генерала маршала пол. Макензена. Над долішним Серетом живий огонь заповідає близькі бої.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент портрет приймає Красний Союз Кредитовий у Львові. — число книжочка щоднічної 4.000.

Україна у відповідь на „Універсал“.

Стихийне признаване Української Центральної Ради українським Тимчасовим Правительством. — Український кабінет.

Відень, 20. липня 1917.

(Ф. К.) У петроградських і московських ча. сописях, які саме наспіли тут, є вже перші вістки про те, як відклинулася Україна на Універсал Української Центральної Ради. І так:

П. Т. А. у телеграмі з Києва повідомляє: Народи представників позітових земств київської губернії, а також земської служби, що працює над введєнем в життя земської реформи, вітаючи Універсал, висловили готовість працювати в повнім контакті з Радою й виявляти її матеріальну поміч („Речь“, І. н. ст. липня).

„Русское Слово“ з дня 30 н. ст. червня у телеграмі з Києва доносить: Відкрились наради представників земських управ київської губернії.

У першій справозданню було між ин. згадано, що хоч тимчасове правительтво і ввело заходам земства в справі трьохмісячної позички, то одначе навагало ся довідати ся, чи не для українізації потрібні земствам гроші.

Ся подробища дала причину до оживленої дискусії по українському питанню.

Київський повітовий комісар Українець Шаповал заявляє, що деякі волости відмовляють ся вводити волостне земство й переводити сільсько господарську перелісь без санкції Української Центральної Ради. Тому земствам конечно мусять означити своє відношенє до „Універсалу“ й порішити: чи піти в контакт з Центральною Радою?

Представники з провінції заявляють, що в деяких повітах земські управи, які ставили ся до української справи індіферентно, заступлені новими управами.

Селяни, як запевняють бесідники, признають, що Центральної Рада — се найвищий орган на Україні. Тому можна бути певним, що „Універсал“ зустрінє піддержку з боку населеня.

У відродженім Київі.

Київ, конець червня.

Шумить, бурлить немов у старину мати руських городів — старий, золототеркий Київ. Прослудала ся, закохала ся Україна. І посипались в коли тут нечувані слова. Над городською думою, над городським театром, із якого ще так недавно виносили серед бурливиць овачій на руках Керенського, а де під сю пору мимо каторичного приказу того самого Керенського вадіє український військовий в'їзд, замість червоних прапорів мають українські національні — жовті сині, з всякими привітними написами.

На вулицях Києва з'явились оригінальні, ніколи невидані й явно імпровізовані форми одєги. Іде саязат, що прибрал ся „під Запорожця“: на нім широченні сині штани, червоний жулан із дешевого кумач, на голові смушеза „шапка бирка — зтерху діряж“, через плечі шабляка. У другого барви ще фантастичніші; можна стрінути й офіцирів, що вже переодяглись по власній фантазі. Правда, нахилу до ярких красок в них не слідно, та проте суцільні шаравари під фасон зарорської ширини, підлохнені широким узористим поясом. І навіть на шабляці часть рукояті вирізана під лад, на те тільки, аби похадати її старинний козацький фасон.

В'їзди, як у миг шлезають на богатоцьких флізорних бородах, а як люди притягом підраблюють себе під український стиль і, як замість борді вони вращають себе дозвезаними підусниками „під Тараса Бульбу“.

На старинній Софійській площі відбувалось в сумерках темної української ночі незвичайне,

Після ряду інших заяв прийнято таку резолюцію:

„Вітаючи „Універсал“ до населеня України Центральної Української Ради як найвищого органу з'організованого українського народу, наради київської губернії земської управи й представників позітових земств київської губернії висловили готовість працювати в повнім контакті з Радою, признають коначним виявити її матеріальну піддержку і, зі своєї сторони, просять Раду оказувати земським організаціям моральну піддержку в їх роботі у користь населеня.

Разом із тия наради признають крайньо бажаним, що Центральної Української Рада подбала про як найкраще скликанє територіального з'їзду представників усіх національностей краю для виробленя проекту організації громадянських й адміністративних інституцій на Україні“.

„Русское Слово“ з дня 30. н. ст. червня у телеграмі з Києва доносить:

Спільне засіданє президій київських позітових управ: земської, громадянської, харчевої й земельної, — обговоривши український „Універсал“, прийняло резолюцію:

„Беручи під увагу, що „Універсал“ не означає розриву з російським тимчасовим правительством і російською державою, а тільки вадє до утвореня української автономної й федеративної російської республіки, висловили президія признають Українську Центральну Раду справєю тимчасовою українською вищою правительською інституцією.

Тому всі зносини зі загально російським тимчасовим правительством ведуть до інстанцій через Центральну Раду й виконують ся загально-державні розпорядки через Українську Раду“.

ефектовне сяєто. Сюди прийшов у повнім силі ді зі своїми офіцирями перший український полк ім. Богдана Хмельницького. Розтаборив ся він біля паматника сего офікуна — паматника одного із найліпших що до художньої вартости у Росії, долота pokojного Микешина — і на колінах зляків помичу с'ївоти до останньої капли крові за свободу й автономію України. Вийшло духозиттєво і нитько загучіло під несправичну пору сгаровані дії „Рифід“ на давнішній Софійському соборі, притягаючи на площу безчисленні толпи народу.

І згоди віча, віча. На всіх перекрестках, на всіх площах, де толпи, розбігались на окремі гурти, радять над одним тільки питанням: про автономію України ввагал і про чергою її домагає під сей важний момент зсоби.

Приказ міністра війни про заборону відбути військовий в'їзд зараз визвав серед Українців негодованє. Чому можна Полікам, кожна козакам, а нам не можна? — несеть ся провідний мотивом у всіх проказах Українців. Адже ми зосім не гадаємо відрапати ся від Росії й не думаємо кіччати війни. Ми хочемо тільки завчасу зорганізувати ся і зайняти відповідне становище в обороні наших прав. Неваже бола сяча кожного полка на фронті ослабле від того, як в нього не стане на момент в'їзду длох сядатів, що прадиуть до Києва як представники? Нам тепер кидать у очі ті самі заміти, якіми перше старе правительтво відгороджувало себе від всяких домагає: перше вслокотити, а потім вже пристроїти. Самі ж вони перше висмівали той принцип, відкидали його. А тепер нараз на ташали й хочуть приміняти спеціально до нас. Е, ні, сьорж вже не буде! Годі дуриги нас, як дурили за часів Перевславської ради!

„Утро Росії“ в дня 30 н. ст. червня у телеграмі в Київ доносить:

Київська земська управа, обговоривши „Універсал“, постановила вислати Раді привіт за великий почин організації спокою й порядку на Україні. Призначаючи Раду українським тимчасовим правительством, управа приймає для виконання вказівки Ради як найвищої адміністративної влади на Україні.

„Утро Росії“ в дня 1. н. ст. липня у телеграмі в Київ доносить:

До Центральної Ради вплинуло до 70 ухвал сільських сходів, що прилучають ся до домагаць Ради й обіцяють виконувати розпорядки Ради.

Українізація адміністрації.

„Русское Слово“ в дня 1. н. ст. липня у телеграмі в Київ доносить:

На нарадах представників повітових земських управ обговорювано питання про українізацію діловодства управ.

Вияснило ся, що в деяких управах така українізація вже переводить ся.

Наради признали бажаним, щоби в земських управах діловодство поступенно переходило на українську мову, щоби всі печатки й вивіски на земських інституціях були заступлені українськими й щоби акти до всіх місцевих інституцій писали ся в українській мові.

Російською-ж мовою поручаєть ся користувати тільки в зносинах з центральними правительственными органами, а також з інституціями великоруських місцевостей.

„Утро Росії“ в дня 1. н. ст. липня у телеграмі повідомляє:

У земстві йде широко українізація управ. Почав ся перехід із російського діловодства на українське. Відкривають ся курси для учителів і службовців, на яких будуть викладати українську мову й інші предмети українознавства. Пізніше буде виданий загальний розпорядок про перехід діловодства на українську мову. Признано конечним печатки й вивіски у земських інституціях заступити українськими, а також щоби акти у місцевих інституціях писали ся по українськи, російську ж мову зберігаєть ся у зносинах з центральною правительством, а також з інституціями великоросійських місцевостей.

П. з. Український кабінет „Утро Росії“ в дня 1. н. ст. липня у телеграмі в Київ доносить:

При Центральній Раді утворив ся Генеральний Секретаріат за завідуюваня справами внутрішніми, фінансовими, харчовими, земельними, заграничними, військовими й ин. у границях України. Президентом Генерального Секретаріату й генеральним секретарем внутрішніх справ іменовані Винниченко, державним секретарем Христюк, фінансів Барановський, заграничних справ Єфремов, харчевих Стасюк, земельних Матрос, воєнних Петлюра й судівництва Садовський.

Вчора відбуло ся перше засіданє сеї української Ради міністрів, обговорювали ся питання організації. Нині в львівській Центральній Раді чергове засіданє Генерального Секретаріату.

Новий командант Петрограду.

СТОКГОЛЬМ (Ткб). „Р'яч“ доносить, що Керенський після свого повороту до Петрограду усунув ген. Половцева з його становища тому, що він виявив за мало енергії в удавленню послідних заворушень. Командантом петроградського гарнізону іменував Керенський ген. Космініна.

Керенський проти німецьких агентів.

ПЕТРОГРАД (Пет. Аг.). Керенський розіслав до більших міст надморських депешу, в якій вказує на те, що вияснилось неоспоримо, що петроградські заворушення були викликані при співдїяльності німецьких агентів. Керенський закликає всіх горожан боронити край перед неприятелем зовні і вnutрі.

В пресовій квартири.

Відень, 23 липня 1917.

прізва у східно-галицьким фронт.

Прізву фронту під Золочевом передвзято на розмірно вузким просторі. Неприятеля се безсумніву заскочило, а перелім удав ся докладно після пляну. Був се взір до найменших подробиць найдокладнішого приготуваня, а його виконанє було згідне з пляном у кождім окремім відступі часу.

А навіть довершено більше, ніж призначено на перший зараз день.

Другого дня взято вже приступом залізничу лінію Золочів-Тернопіль.

На всіх точках, де тільки неприятель вспів ставити опір, був зломаний по недовгій борбі.

Дальшою ціллю була дуже важпа для неприятеля залізнична лінія Бережани-Тернопіль, до якої дійшли війська в дійсности вже третього дня у непереможнім поході, не зважаючи на страшну утому. Доконано того мимо спеки, лихих доріг і опору ворога, в деяких місцях уже завзятого і сильного.

Сліди подижені неприятелем везуть на великі трудности, серед яких утїнав. І так одна частина ворожих військ не могла уступити за Серет на північ від Тернополя, або через Тернопіль на схід, мусли отже зивати свої становища в напрямі на південь, значить у напрямі до ліній своїх полчень.

Вже д'я війська такий рух тяжкий, але для трену стале він просто катастрофою. Не треба додати, що наслідком того мусть також ширити ся деморалізація жовніра. Сліди того вже й показали ся.

БЕРЛІН (Вольф). У схід. Галичині рух наперед також 22. с. м. був у повнім розгоні, рос. фронт захитаний на всім просторі від Тернополя аж до Карпат. Між Бережанами і Галичем ідуть наші війська вперед.

Число бранців досі неуставлене, армат забрано 47, між тим кілька тяжких.

Відворот ворога наглий, тому не все вдаєть ся йому нищити припаси і мости. Коло Зборова великий міст на шосі спалений, але інші мости на Стрипі ненарушені.

Богато харчів дістало ся нам у різних місцях, м. ин. і в Озирі й. Великий склад муніципії в тім місці тільки в часті ушкоджений, решта дістала ся нам. Наші війська посунули ся ще 21. на 9 км. перед Тернопіль і з добутих становищ вже видко було вежу на костелі. Замикаючий огонь з німецьких гармат присидував усї наступи і випади, між тим і панцирних самоходів з Тернополя до відвороту.

Вночі на 22. дійшла наша кавалерія до стації Денисів на залізній дорозі Козова-Тернопіль, а улани завернули потяг, який мав відійти зі стації, забрано тяжкі гармати, заладовані вже на потяг. Дістали ся нам великі припаси муніципії і харчів.

Тимчасом 22. рано вже підійшли наші війська під Тернопіль і спинили ся над Серетом, де він розливає ся наче озеро. Росіяни засипали західний беріг ріки стрільними гарматами і кудями скорострільів, примішених на костельній вежі і на інших високих будинках. Що правда, мабуть з з нашого боку тяжкими гарматами отворити собі дорогу, але так робили тільки Французи, які нищили свої власні міста. Настрій нашого війська найліпший.

До кабінетної кризи в Петрограді.

ПЕТРОГРАД (Б. Райтера). Причиною димісії кн. Львова було се, що він не згоджував ся з негайним виконанєм тих частей програми соціалістичних міністрів, які представляють ся нарушенєм прав Установчих Зборів.

Головно ходило о справу аграрну, а також о се, чи треба оголосити виважно, що Росія є республікою. Остаточо президент Керенський задержав теку війни, Церетелі внутр. справ, Чернов освіти.

Тимч. правит. вівзвало військо і людиність до солідарности з огляду на нім. офензиву. Обіцяє скликати Установчі збори на 30 вересня, а в серпні відбуде конференцію з союзниками для ревізії воєнних цілей. До участі в конференції будуть допущені представники рос. демократії. Далі згадує відозва про аграрну реформу, про знесенє ранг і клас урядників і всіх відзначень з військом військових за геройські подвиги.

Відкликанє Брусілова (?)

БЕРН. (Ткб.) Швайц. бюро доносить з Лондону, що Рада роб. і жовн. в Петербурзі малою більшістю голосів зажадала відкликаня Брусілова.

І тут зараз з памяти цитують ся поодинокі точки, вклученого Богданом Хмельницьким у Переяславі в боярями московського царя, договору, з якого не остало ся нічого.

В промовах українських бесідників відчувать ся дуже піднятий настрої. Дуже часто звучить крайня нетерпимість до всіх пришельців на Україну, яким вони радять, що коли їм те, що тут тепер творить ся, не по нутру, вертати назад до себе, у свої рідні сторони.

— Деж мені йти — відрізає той чи другий несвідущий, — та я тут родив ся?

— А ви же самі не Українець? — задають зараз іакє питанє. — Відки прийшов ваш батько або дід?

— З владимирської губернії — відповідає несвідущий.

— Ну, то й їдте собі, добродію, у владимирську губернію. Жийте собі там мирно, та як вам до вподоби, ми туди до вас не підємо. І за Німців також нічого бояти ся, до вас вони не доберуть ся, де їм вже тягнись у ваші Владимирі, Перми і Самари. А за нас ви не бійте ся, що ми нашими виступами і домаганями деморалізуємо армію. Бо Німець як вдаєть, то перш усього ударить на нашу Україну. Та, що ми вміємо оборонити її як слід самі, до цього нам ніякі поради не треба.

У таких випадках опоненти звичайно нічого не вміють відповісти, і тільки потихеньки відходять. Але коли вони пробують ще в чім небуть опирати ся, тоді, кажучи по українськи, їх беруть на всі боки.

— Е, ми вас здавна знаємо, на що ви глядите, Ваша Росія все в Україні всі соки ссала. Ви нам сюди насідали чиновників, що жили на наш кошт, тай купили, які у нас заби-

рали хліб і все добро, а нам привозили всякий гнилий крам. От вам тепер і тяжко розстати ся з Україною. Тому тяжко, бо у нас чорнозем, і тихі води, і ясні зорі, і все богатство, про яке вам у ваших пісках, тундрах та болотах і у сні не силось Як обдурювали Богдана, то писали „Москва старша сестра, у Україна молодша сестра“. А чим воно усе кінчалось? Що старша сестра скоро насадила хомут на молодшу і орала нею до суду віку. Много горя і сліз прийшло нам від нас зазнати. Хіба було коли у нас кріпацьке право? Всі були вільні і свободні. А опісля так вже і всьо пішло: нас віддали в кріпацтво поміщикам, і Українець не чув вічного більше, як хіба те, що він, мовляв, „хохоль безомзгий“. Був час, та минув ся.

В хаосі найріжнійших думок і слів по всім питанням які дотикають України, часто прозирає скритий острах, що як прийде поділ ґрунтів — а про сей модаєт тут ніхто не сумніваєть ся — що тоді виступлять як претенденти до земельних поділів і „кацапи“. Ся думка сильно лякає Українців і без сумніву міцно розпалює їх голови.

Зрештою, треба признати, що національний поря, який обхопив тут всіх, не станув тільки на одній селянській і салдацькій масі. Богато представників старих історичних українських родин, які є власниками величезних земель на Україні, также прикрамили себе жовтосиніми знаками і грімко висловлюють свої думки і мрії про найвишшу будучизну в постаті, якою вона їм здаєть ся. Вони мріють, що народ покляче саме їх, потомків гетьманів і колишньої козацької старшини станути на чолі і вести справу, як вони вели колись двіста літ тому назад. Адже ми ваші, а ви наші. Ніде

правди діти, така наївність під нинішню пору доволі дивна. А ще тоді, як вдумчиво прислухати ся до всіх тутешніх слів і покликів, де домаганє автономії України паралельно чергуєть ся з грімко висловлюваними думками якраз про сю майбутню хвилю, в якій можна буде всіх панів — не розбираючи, якого вони роду: свого, чи „козацького“ — прогнати геть без богатых лишнів слів, забравши по змові панське добро.

Хто читав Сенкевича „Огнем і мечем“, тому все, що тепер творить ся у Києві, живо нагадує ті сторінки трилогії, де описуєть ся перший похід Богдана Хмельницького і перше пробудженє задаленої Пляяками козацької думки. Як тоді всюди роздавались голоси „геть з Польшею, на що нам Польщі“, так тепер провідний мотив в усіх промовах на всіх вічах і засіданях — бажанє: „геть з Росією“. По що нам, Україні, Росія?

І навіть зовнішня обстановка має стілько спільного і подібного до тодішньої.

І ся українська мова, яка летєть ся зі всіх усюдь, а, яку перше вважали простою мужицькою мовою. А навіть удавали, що — буцім то — не розуміють її. А тепер заговорили всі нараз і навіть інколи удають, що зле розуміють своїх опонентів, які говорять по великоруськи.

І ті живописні мужеські і женські костюми, які мигануть чим раз частіше. Вишвані сорочки, смужкові шапки, що, неважачи на дітну сплеку, стоїчно прикрашують голови, довгі вуся зі ще довшими, вигнутими із вигонених борід підвусниками. Червоні жулани на стилізованих запорожцях новішої формаші, жовто-голубі дямпаси і випуски такої самої краси

кого огню — попіл. Терпять і їх близькі, але нема ти правдивим стражданням ціни. Саміж партачі або падуць у лабеті пороку, або вертають ся там, де ім місце: до родинного огнища, на пос-ду, на слуг справдішних мистців.

Тема „студії“ п. Вуйціцької оброблена вже в літературі гідно, основа її вже прибрана в різкі, сильні фабули і форми. Вуйціцька не найшла для своєї ідеї відповідного закріплення, надто сорішила ще недостаткою міри, бо хотіла на малим шматку за багато малювати. В рами життя родинного одного з дітших партачів, який перед кількома роками покінчив самовбивством, вона втратила багато проблем, хотіла начеркнути багато типів, а не дала ніякої акції, тільки публіцистичні діяльогі і кілька сценічних ефектів (дитина палить батькову фотографію, він палює собі очі і т. д.) Ось чому в „Партачак“ не бачимо позитивного надбання для репертуару.

І ще одно: оригінал має чисто місцеву за краску, кравківську. Тому він міг мати хвилені успіх у Кракові, а не в інших містах. В кождім перекладі мусять безумовно пропасти тони і фарба локальних діяльогів, поодинокі особи мов манекіни пересувать ся через сцену без тов навіть етикетки, яку почіпив ім на груди їх жаргон у діяльогих. Отже переклад такої фразеології все буде ударом у порожнє.

Наше правдиво культурне жите відстало від польського різко, а міщанське (буржуїне) ще не має достаточного середовища і підкладу для такої драми, як „студія“ Вуйціцької. Тим то „Партачі“ не в силі заціпити живих струн і нервів інтелігентного вида і не диво, як публіка вийшла вчора без живого вражіння.

Можна собі представити мучу наших артистів, здебільша любителів, коли мали дати на сцені типи. Навіть заводські артисти (з виїком Сльського і Новаковського, які працювали і в робили ся на чужій, кравківській сцені), не мали нагоди підглянути і визнати такі типи. Якого-ж засобу інтуїції тут треба! Була просто небезпека, що, виставляючи „Партачів“, самі покажуть себе партачами, бо не наліш з порожнього.

Але так не стало ся, більшість наших артистів дала і те, що в даних обставинах може дати актор, і дещо більше навіть. Інша річ, що при тім ломали себе задля „Партачів“. Не ломали себе Сльський і Новаковський, але їм припали малі ролі і до їх гри треба прикласти фразу: „ex ungue leonem“ (визнати льва по кихтях). Відповіді своєї поважно тяжкої задачі Козаненко в ролі маляра Пеліньського, декадента не по артистичнім напрямі, тільки в кар'єрі і в житю. Прибрав таку маску, голос і рухи, що тільки афіш зрадив імя актора. Інші мужеські ролі провалили без сліду, одні без врон, другі з вини акторів: Демчук не найшов для своїх додатків незлічної публіки.

Авторка писала свою драму для жіночих роль. Як все, грала дуже добре Рубчакова свою епізодичну роллю доброї акторки, що має на сцені успіх, за сценою нещасну людину Головної ролі спочали в руках Гумилівички, нещасної матери, яка хоче вдержати свої діти в гнізді, а вони всі троє, одні за другим ідуть служити мистецтву і ломать голову. Далі Вреленської (Ізакка) яка випала брата в письменники і потерпіла нещасну, бо він поклав ся партачем, а на потіху найшов собі любов і посаду, тоді пішла Іванка сама на сцену тай провалила ся і сордість її терпіла. Неожидано показало ся, що менша її сестра Винця не гонила за талантом, як двоє старших, бо він сам їй дівар ся. Уже Іванка, йдучи за приказом пок. батька, викинула Винцю на службу мистецтву, та мати заложила протест: Винця о-ліпла і д'стала запаленє мозку, але погнала старшу сестру з мамюю, завернула її до родинного кружка, мати відпочала по муках... Вреленська, яка грала вчора зовсім добре, ставлять перші кроки в головних ролях і може собі вибрати свою лінію

За теж Гумилівичка і Бучма, які мають за собою десяток літ праці і то праці в зовсім інших ролях, принесли своєю доброю грою велику жертву прем'є. Особливо Бучма, така відповідає в ролях реалістично, котанка, інтригантка ірвала свої нерви, представляючи а себе і то вдатно 13 літнього ангела. Вреленський удав ся дебют, а дві другі артистки показали, що може а себе зробити талановитий актор.

Сльський, як режисер дав доказ своєї енергії, такої як виставою „Комантиних“ і „Б'ятка“. Але „Партачі“, на все „Б'ятко“, на нас повинні згубити ся по кількох виставах в репертуару. Дирекція і артистична комісія повинні завважати, що театр не йде по тій лінії, якою повинен їти народний український театр. На „Партачів“ шкода часу і агласу*.

А. А.

На фонд ім. Ярослава Весоловського зложили в коронах в Галичці:

Комісар д.р. Іосиф Білінський 50, Дмитро Шумей 10, д.р. Лев Ганкевич 10, д.р. Іван Шпановський 10, д.р. Василь Маковський 20, В. Григоровський 10, Петро Трильовський 2, Генрик Керницький 3, Білас 4, О. Рокота 2, С. Максимівна 2, С. Боровська 10, І. Штабалюк 2, К. Хахулівна 2, Е. Посацька 1, С. Шутова 5, К. Кітівна 2, о. М. Березюк 10, О. Мельник 2, І. Король 2, О. Семененко 10, І. Залішук 10, о. Д. Шуль 10, о. О. Король 10, Поручник Л. Король 10, С. Дембівська 3, М. Фасовська 2, І. Боровська 6, Н. Галас 10, К. Закаринський 10, о. д.р. Н. Конрад 10, Гуцайло 2, Варвара Чагрин 0-30. Лікарі: д.р. Морачевська 10, д.р. Конрат 10, д.р. Розенек 10, д.р. Нахт, 10, д.р. Людмирський 10, д.р. Тан 4, д.р. Штавер 10, д.р. Бріскер 10, д.р. Френкель 10, д.р. Рудзік 10, д.р. Штернберг 10. Медики: Лайбель 5, Сандул 6, Кокодинський 5, Коморовський 12, Мартинець 6, Філяс 10, Шматерівна 5, Полотнюківна 3, Сліва 5, Гуплівна 4, Нарожняк вна 4, Телішевська 8, Тестулівна 6, Рибак 5, Інспектори: Дмитро Луканюк 12, А. Бабій 6, Бедзюк 10, Інспектори: І. Генік 3, П. Максимюк 6, І. Сивак 6, В. Рудко 4, Д. Варварук 6, І. Ворончак 6, Р. Винницький 2, Г. Федиський 6, Д. Шмігельський 2, Свєційні: А. Левиндівський 2, С. Підліський 2, Н. Ковалюк 2, Г. Бусько 2, І. Сампара 2, С. Яницький 2, Й. Захарук 2, Т. Гардамала 2, Д. Ганчарик 2, П. Музика 2, І. Шпільчак 2, П. Недокус 2, Н. Саванч 2, І. Ткачук 2, І. Николок 2, В. Радиський 2, Н. Пастіник 2, Т. Палагій 2, Учителі: Г. Коваль 2, А. Ковалева 2, І. Вобовський 2, Е. Бобовська 2, Р. Кородинська 2, М. Проївіна 2, К. Гриневич 2, Л. Гарматій 2, Смерчанський 4, Вознякевичівна 2, К. Ваньова 2, Липчинська 2, Олександрова 2, П. Гарматій 2, А. Гарматівна 2, Гуменюк 2, М. Ващівна 2, М. Полотнюк 2, Е. Стахова 2, Зазуляк 2, М. Назаруківна 1, Л. Проївіна 2, М. Циммерманн 2, К. Навроцька 2, З. Ганкевич 2, Дзюбинський 2, Товариства: Гол. „Прогрєс“ 20, філія ім. Шевченка 20, філія ім. Грінченка 15, філія ім. Федьковича 30, філія ім. тр. А. Шейтницького 20, філія ім. Франка 20, філія ім. Котляревського 20, тов. „Жіноча Громада“ 20, „Самаританська поміч“ 20, Музично-співачський Кружок 20, Взаїмна поміч уч. Галичини і Буковини 20, Збірні: Зірка „Сам. поміч під церквою 1/7 17. Разом **832 К 30 сот** — Гроші переслали до „Дієстра“ на ч. кн. 10 500

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ

Під Тернополем.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
з дня 22. липня 1917.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Бой в східній Галичині стають могутим ударом проти російських армій.

Вчора пополудни наші союзники дійшли до примістка на Сереті через Тернополем.

Вночі взяті в кількох місцях залізничний шлях, який веде з Козової до Тернополя. Також на південний схід від Березан російські маси йдуть в рости.

Місто Тернопіль і численні місцевості на схід від Серета стоять в огні.

В Озирній добуто багато воєнного матеріалу.

Числа полонених не можна ще було означити.

Наз долішню Нарайівкою вчора артилерійська боротьба зроста до великої сили.

В Карпатах прийшли місцями до сутичок.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ І НА БАЛКАНАХ
Нічого важного до оголошеня.

ЗВІДОМЛЕНЄ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 22. липня.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронтки Лесовольда баварського: Протинастут, початий групою війск генерала полковника Бема Ермолія дня 19. липня у східній Галичині зроста до великого успіху німецьких і союзних війск

Головна частия російської 11 армії побита. Мимо найгірших доріг наші хоробрі війска не втомно йдуть вперед. В зачятках часто б'єх вони всюди відкинули російські сили, які на ново ладили ся до опору.

Ми в кількох місцях дійшли до околиці на захід від Тернополя і залізничний шлях Березан Тернопіль

Під Березанями починає вже і 7 російська

армія під зростаючим напором на її крило відступати.

Число полонених і добичі є великі. В Озирній попали в наші руки великі припаси поживи, муніції і воєнних знарядя.

Оголошеня.

Дня евакуованій без печини, глядя місця дака. Зголошеня Роман Галат, Spojnica p. Ropstuce. 49 1-3

Анадемини, прийме лекаю на селі від І. серпня до 15 жовтня за дуже скромним винагородженєм. Зголошеня слати на poste restante Краковець, Ляхах Василь 49 1-2

АДРЕСА: Hauptkassa der Zentralfleitung der Ukrainischen Legion WIEN, VII. LEODERER GASSE 26
ПРОСИМО НА СЮ АДРЕСУ СЛАТИ ЛИСТИ І ДАТКИ НА СТРЕЛЕЦЬКІ ЦІЛИ.

Жито і пшеницю

під озими засіви можна замовляти в КРАЄВІМ СОЮЗІ

Господарсько-торгашельних Спільнот у Львові, Зіморонича 26.

Приймаєть ся лише збісні замовленя разом з цілою громадою на приписаних друках, які Союз висилає на жаданє враз з поясненнями. 2011-6

Загальні Збори Повітової Спільни для продажі худоби в Долині

стодаришеня зарєстрованого в обмеженою порукою

відбудуть ся дня 5. серпня 1917 в год. 3. паля в Долині в льокалі товариства з слідуоючим порядком дневним:

- 1) Звіт діяльності за адміністративні роки 1914, 1915 і 1916.
- 2) Затвердженє білянсу і розділ чистого зиску за роки 1914, 1915 і 1916.
- 3) Затвердженє вибору 3 членів Управлєня.
- 4) Вибір контрольної комісії.
- 5) Внески членів.

48 Надз'яруча Рада.

Ц.к. Намісництво, краввій Уряд господарський в Кракові, оголошує:

Ч. 9747/АВ

Конкурс.

в цілє обсаджєня чотирнадцяти посади інспекторів обороту картофльми з обмеж. діланя, відповідуючим анальогічно артипасам розп. ціє. з 11. червня 1916. В. в. ч. 176 о повітових інспекторах збіжєних.

Можуть убувати ся мушени в повні сил, послаючи загальнє образованє і практичєві відомости рільничі.

Письменні зголошеня з представлєням бігу житя і дотеперішного данятя як тако к відносин до служби війсковой слідєть вносити, разом з відписами свідств, до ц.к. Намісництва краєвого Уряду господарського в Кракові, вул. Чиста ч. 16.

до дня 31. липня 1917 року.

Услєвня умови службовой вістануть устїйнені на п'єставі усвіданого порозуміння. Обняте посади наступать дня 10. серпня 1917 р.

Краків, дня 12. липня 1917.

За ц.к. Намісника:
Вреленський.

47 1-1

Відповідає за редакцію Д-р ВАСИЛЬ ПАНЕЙКО.